

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת עקב תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ומתורגמות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת עקב תשפ"ו – אל תהיו רובוטים של מצוות איפה ה"דברים הרבה" שלך?

המוחין של האדם, מה שהוא מבין, מה שהוא יודע מהתורה, מהמציאות – וככה להחטיא את עם ישראל, גם לפתות אותו, לפתות את הפרט ואת הכלל לעבוד עבודה זרה, למרוד בה', לא לקיים כלום, להטמע בין הגוים, להיות ככל הגוים. הרבה "כחי ועצם ידי", הרבה גאווה. מטריד. מטריד.

כבר עברו אלפיים שנה של גלות. חזרנו בנס מעל הטבע לארץ ישראל. האם אנחנו עכשיו מקיימים את הברית? יש כאלה שיותר, יש כאלה שפחות, אנחנו לא ניכנס לסטטיסטיקות. ברוך ה' הרבה נשמות מתחזקות ומתקרבות לה' יתברך. אם כתוב שה' רוצה שנקיים את התורה והמצוות, למה צריך להוסיף "ולדבקה בו"? היו מגדולי חכמינו שאמרו שמי שעוסק בתורה הוא כבר נדבק בה' דרך התורה, כי התורה היא רצונו של ה' יתברך.

האם אפשר להדבק בה' בלי התורה? מובן שכן אדם שהוא רחוק מתורה ומצוות, תינוק שנשבה, הוא מאמין בה' ומתפלל אליו, הוא לא יודע כלום – אז מבחינתו הוא נדבק בה', גם מבחינת שמים, ברור, רואים מי האדם, שהוא לא יודע כלום, תינוק שנשבה, אז מתיחסים אליו בהתאם. אבל האם בן אדם שכבר לומד תורה ומצוות ותלמיד חכם והכל, זה מספיק? לא. זה לא מספיק – צריך לדבקה בו יתברך.

מה זה לדבקה בו? איך אפשר לדבקה בו? הרי "אש אכלה הוא"?! אלא הדבק במדותיו – תיקון המדות, תיקון ההנהגה, תיקון ההנהגה שלך על פי התורה, על פי הנהגתו של ה' יתברך. בשביל זה אתה צריך ללמוד את כל פרד"ס התורה. לא יספיק ללמוד הלכה וגמרא – אתה צריך גם קבלה, ואתה צריך גם בסופו של דבר להגיע לדרך עץ החיים, כדי להבין את כל המערכה יותר ויותר לעומק. מוסר, חסידות, 'דרך עץ החיים', כל התורה.

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת עקב תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח.

וכמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', שזו הדרך שאנחנו משתדלים ללכת בה. וכמובן, צריך ללמוד את הפרשה קודם כדי שיהיה יותר ברור על מה אנחנו מדברים.

הפרשה הזו, אני רואה אותה כפרשה בסיסית, חשובה וחמה מאד. פה משה רבינו מביא באופן מופלא את הברית, בקיצור – ובאופן כללי את הכללים של הברית, את מפת הקרב של הברית שלנו עם הקדוש ברוך הוא.

מה הקדוש ברוך הוא רוצה מאתנו? הוא רוצה דבר פשוט: לקיים את התורה והמצוות ולהדבק בו, "ולדבקה בו" מאהבה ומיראה. הוא לא רוצה שנתגאה ונחשוב "כְּחִי וְעַצְמִי יְדִי". הוא רוצה שנישב את הארץ, את ארץ ישראל, ושנעבוד אותו, נקיים את כל המצוות, כל התורה, להיות "ממלכת כהנים וגוי קדוש".

זה נשמע פשוט. נראה שזה לא כל כך פשוט, וככה זה נראה... הוא גם מתנה מה יקרה אם אנחנו נעשה כפי שהוא מצוה: אז יהיו לנו חיים טובים, גם בעולם הזה, וכמובן לעולם הבא. ואם לא, אנחנו נקבל עונש והוא יאביד אותנו מן העולם, יעביר אותנו מן העולם, וגם עונש גלות. שלא נחשוב שזכינו לארץ – אומרת הפרשה, אני אומר את זה במלים שלי – בגלל צדקתנו, אלא בגלל רוע מעלליהם של העממים שהיו פה. ואם אנחנו נחקה את רוע מעלליהם, שכולל את כל העבירות החמורות שיש, עבודה זרה וכו', אז גם אותנו הוא יוציא לחוץ לארץ, וה' ירחם... אבדון.

מאד פשוט. אז למה זה לא פשוט? כי היצר הרע, הפרטי והכללי, לא רוצה שנקיים את זה. אז במשך הדורות הוא מביא לנו כל מיני סיפורים וכל מיני תאוריות וכל מיני מוחין לא שלנו, כדי לבלב אותנו – הרי הכל הולך לפי

ונראה לי, בהרגשתי, לפי עניות דעתי, שה' יתברך מחפש קשר חם אתנו. הוא לא רוצה שנהיה 'עורכי דין' של התורה או מומחים של התורה או נקיים את התורה מבחינת "מִצְוֹת אֲנִשִּׁים מְלֻמְדָּה". לא. הוא רוצה את האמת. הוא רוצה את הלב. הוא רוצה שנעבוד אותו באמת, ונאהב אותו באמת ונתירא מפניו באמת, "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מְאֻדְךָ". אלה לא משחקים. זה לא מקצוע. לא. זה לא מקצוע. זו שליחות של עם ישראל להיות קדושים, להיות "ממלכת כהנים וגוי קדוש", ולהדבק בה' יתברך – להדבק לגמרי בה' יתברך.

אי אפשר להדבק אם אתה פגום. אתה יכול לנסות, אבל הדבקות היא בהתאם לתיקון שלך. כמו שאמרו חכמים, אם בן אדם לא שלם ולא מתוקן – לא שורה בו השכינה, לא שורה בו רוח הקודש, לא שורה בו נבואה. כל אחד יבדוק את עצמו אם הוא כבר נהיה נביא או לא, ולפי זה יבין את מצבו...

המקום של עם ישראל הוא בארץ ישראל. אז מי שבחוץ לארץ בעצם הוא לא במקום הנכון. ולכן, אני למשל נולדתי בארגנטינה, כשעליתי לארץ הרגשתי סוף סוף 'וואו! כאן המקום שלי מבחינה רוחנית', קדושה גדולה. בחו"ל אין קדושה. יש כל מיני דברים, קדושה אין. יש ההפך.

מבינים? משה רבינו לא זכה לעלות לארץ ולהכנס לארץ, נכון? למה? – עונש. ה' העניש אותו בגלל שהכה בסלע, שלא דיבר אל הסלע. זאת אומרת שמי שלא כאן, באופן מהותי זה לא פרס, זה עונש, זה חסרון. אם אני נולדתי איפה שנולדתי, זה עונש. ברוך ה', כל מה שה' עושה עושה לטובה, וככה הוא זיכה את הנשמה לבוא מרחוק. אז כל הדרך הזו, זו 'דרך עץ החיים', זה זיכוי גדול מאד, ברוך ה'. טוב, זה לא תלוי בנו איפה אנחנו נולדים, אבל צריך להבין את זה שהמקום הוא כאן. כאן, מלכות דקדושה זה בארץ ישראל.

ולא סתם צריך להיות בארץ ישראל, אלא לקיים את התורה והמצוות. ולא סתם לקיים, אלא מאהבה ומיראה. ולא סתם – גם לא להגיד "כחי ועצם ידי", לא להרגיש שזה בזכותך ואתה הגדול והחזק. לא. ה' נותן לך כח לעשות חיל. ולא סתם – אלא אסור לך להדבק בדעות כוזבות ומעשים כוזבים שלא על פי התורה, להדבק בכל מיני דברים מאומות העולם, וזה לא פשוט. וצריך להדבק בה', שזה הדבר הכי רציני, להדבק בה', כי אפשר לקיים הכל כמו רובוט ולהיות גאון ולדעת את הכל אבל אתה לא דבוק בה' בכלל.

לכן אמרו חסידים בזמן רבנו הבעל שם טוב הקדוש והאהוב על "כל העוסק בתורה לְשֵׁמָה זוכה לְדְבָרִים הרבה": 'אם עסקת בתורה לשמה – איפה ה"דברים הרבה" שלך?' זאת אומרת, אם אתה בהסתר פנים ולא זכית לגילוי אליהו ולא זכית לרוח הקודש ולא זכית לכל המעלות והמדרגות האלה, סימן שעדיין לא תיקנת מה שצריך לתקן. פשפש בך, תחפש מה אתה עוד צריך לתקן – כי הדבר הנכון הוא שיהיה גילוי פנים.

ההסתר פנים הוא עונש, זה לא המצב הרגיל. זה רק עונש, גם של הפרט וגם של הכלל. ולכן בכל דור ודור יש צדיקים

שזוכים לדברים האלה, אמנם הם מועטים, אבל זוכים – זאת אומרת, זו אפשרות, זו חובה. זו דרך ה'. דרך ה' היא שעם ישראל יהיה מתוקן, וה' ישרה את שכינתו, וכל העמים יראו את הפלא הגדול ויבואו לעבוד את ה' שכם אחד, ועם ישראל יהיה אור לגוים. היום עדיין אנחנו לא שמה בכלל, חלקית כן, בדרך כן, באופן שלם – לא.

מבינים? אז כל זה כתוב פה בפרשה בצורה מופלאה, צורה פשוטה. לא להתגאות. זה קשה, כי החינוך המודרני הוא שהאדם יהיה לו בטחון עצמי ושירגיש את גדלותו. ומאז שהוא ילד כולם מוחאים לו כפים על כל דבר שהוא עושה, שיש בזה משהו טוב כמובן מבחינת החינוך, אבל זה בתור ילד. אם בן אדם אחר כך חושב שהוא 'וואו', אז הוא ממליך את עצמו, הוא לא ממליך את ה' יתברך.

ה' יתברך סולד, אפשר לקרוא לזה ככה, מגאוותנים. הוא מתרחק מהם. לא יכולים לדור ביחד. לא על כל העבירות ה' אומר דבר כזה, אבל על זה הוא אומר. וזה מודגש בפרשה. איפה שמשה רבינו מביא לנו את הברית עם הכללים הבסיסיים החזקים הוא מביא את הענין של הגאווה, שכן אדם שמצליח – "וַיִּשְׁמַן וַיִּשְׁרֹן וַיִּבְעֹט". צריך להזהר.

כל זה ענין של עבודה – על המדות, על המחשבות, על הרצונות, על האמונות, על הדעות הכוזבות. את כל זה איך נעשה? איך נתקן את כל זה? ב'דרך עץ החיים'. יש שמה את הכללים ואת הכלים לאנשי הדור שלנו, שמי שרוצה תהיה לו דרך סלולה, מהירה, מופלאה, פשוטה, בהירה, עמוקה מני ים לעבוד את ה' באמת ולא יצטרך לדעת מיליון ספרים. הוא קורא את זה, והוא כבר בפנים, הוא מתחיל לעבוד. אז תורידו אותו מהאתר חינם, תפיצו את זה בכל מקום לזיכוי הרבים. זה דבר חשוב ביותר.

הענין של להדבק בו יתברך: אפשר להדבק בו כשכן אדם שותה כוס מים, על ידי זה שאתה מברך לפני ואחרי, וגם בזה שכשאתה נהנה אתה מרגיש שה' מענג אותך. זה עונג מהשמים. אתה צריך מים, אתה צמא, וה' שולח לך מים, אתה שותה – וואו, אתה נדבק בו. אתה לא אומר 'וואו, איזה גדול אני, מצאתי פה מים, אני חכם גדול'. מבינים? ככה בכל דבר, בכל שפע שכן אדם מקבל, בכל הצלחה שהוא מצליח – ישתבח שמו לעד! בן אדם הוא כלום, ה' שלח לו: 'איזה יופי, תודה אבא שבשמים. פלא פלאים'.

כמה אנשים טורחים בעולם כדי שכן אדם תהיה לו כוס תה? תחשבו. תעשו את החשבון. עד שמגיעה כוס תה לשולחן שלך, כמה טרחות טרחו על זה? מי נתן להם כח? מי נתן להם מוח? בורא עולם. מי נותן לך אפשרות להחזיק כוס? בורא עולם. לא כל אחד יכול להחזיק כוס ולבלוע. לא. לצערנו. נכון?

אז זה נקרא "לדבקה בו". ויש בזה דרגות. צריך כל היום לחשוב על ה' יתברך, על איך לעשות לו נחת רוח ולא להפך, חס ושלום. "בְּכָל דְּרָכֶיךָ דַּעְהוּ", לא רק כשאתה לומד תורה בבית או בשיבה – בכל מקום: בעבודה, בנסיעה, בקניות, במשפחה. "שְׁוִיֶּתִי ה' לְנִגְדִי תְּמִיד". ה' אתי בכל מקום, ואני

ירא ממנו ואני אוהב אותו, ואני מנסה לעשות את רצונו כמה שיותר.

"לָפִיּוֹם צִעְרָא אֶגְרָא", לפי המאמצים שתעשה והקשיים שתצטרך לעמוד בהם והמלחמות שיהיו לך – ככה השכר. ומה השכר? "שכר מצוה – מצוה".

אז אם אתה רוצה להדבק בו יתברך באמת, אתה יכול להגיע להיות כמו אבותינו הקדושים: מרכבה – מרכבה לחדש, מרכבה לתפארת, מרכבה לגבורה, או למלכות כמו דוד המלך. כל אחד יכול להגיע להיות כמשה רבינו, כתוב. כמה משה רבינו אתה מכיר...? ולמה לא מגיעים לזה? כי זה בלתי אפשרי? לא, כי לא טרחו מספיק, לא טרחו נכון, לא בחרו נכון.

מה בראש? ה' יתברך בראש. התורה היא כלי לעבוד את ה' יתברך. זה לא מקצוע, זה לא קרדום לחפור בו, זה לא משהו להתגדל בו. התורה היא כדי לעבוד את ה'. תשים את הדברים במקום הנכון, את הערכים האלה במקום הנכון, תעבוד לפי זה – "בְּאֵל לְטָהֵר מְסִינֵינוּ אוֹתוֹ". תזהר מהגאווה, תזהר מהפך שמירת הקדושה – וה' יתברך יעזור לך, יקרב אותך.

"מעשיך יקרבוד ומעשיך ירחקוד". כל מעשה, כל מחשבה, דיבור ומעשה מקרב אותך או מרחיק אותך. אל תסכים עם זה שמרחיקים אותך. אל תסכים ליצר הרע, שהוא רוצה שתאכל מעץ הדעת ותהיה רשע ותעבוד אלהים אחרים. לא, בשום אופן לא. אל תסכים. אל תסכים.

כל נפילה מתחילה ממחשבה, מאיזה רצון, מאיזה משהו. שמור על המחנה קדוש, המחנה שלך, של הנפש שלך. תהיה קדוש. תשתדל. תוצאות בידי שמים, אבל תשתדל כל הזמן. כל הענין של ההצלחה זה ההתמדה. התמדה, התמדה. גם אם נפלת – קמת, התנקית ונדבקת בה' עוד פעם. תעשה לך סייגים שפעם הבאה לא תיפול. ה' לא אוהב שכל הזמן נופלים. זו לא מצוה ליפול ולקום. לא. המצוה היא לא ליפול. ליפול זה כבר כשבן אדם קרה לו מקרה פה ושם, זה לא הרגיל, לחפש נפילות – לא, בשום אופן לא. לא ליפול. לא לאכול מעץ הדעת. לא לשמוע לנחש. זה הכל.

אם קרה שבן אדם נכשל במשהו, לא עלינו – יעשה תשובה על זה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובה כל העולמות כולם, תשובה תשוב ה"א. זה לא רק להגיד סליחה וזהו. מה זה תשוב ה"א? שהשכינה תשוב לשרות בעולם, בקודש הקדשים, ואם אתה צדיק שזוכה להשראת שכינה אז שתשרה בך – כי אם עשית שטויות, וכל אדם יכול להכשל, אז השכינה מסתלקת. אם אין לך שכינה אבל יש לך אור אלוקי, האור מסתלק. צריך שיחזור האור ללב. "וְעָשׂוּ לִי מִקֶּדֶשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם" – בתוך עם ישראל, בתוכם.

מבינים? אז הפרשה הזו מופלאה מאד. כל הפרשות מופלאות, אבל כאן ראיתי מבחינת הצגת הענין, מבחינה פדגוגית, משהו מצוין. כמה פסוקים, ואתה מבין את כל המעשה.

עכשיו אנחנו בדור של הסתר פנים, חבלי משיח, כל אחד חושב שהוא יודע הכל – לא כל אחד, יש כאלה שחושבים שהם יודעים הכל, יש מלא דעות כוזבות ובלבולים וערובים – אז צריך הרבה לעבוד על המוחין, לטהר אותם, לקדש אותם, להבין מה על פי האמת ומה לא על פי האמת. ובעזרת ה' נזכה. אבא שבשמים לא ויתר על עם ישראל. הנה, עם ישראל פה בארץ, נס. פלא פלאים. והנה, עם ישראל חוזר בתשובה, פלא פלאים, פלא פלאים. עוד נזכה כולנו.

יהי רצון במהרה יבוא משיח ברחמים ובנעימים!

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה! וגם להפיץ את 'ערב דא"ז', אלה השירים שאני מנגן בלילה בסיעתא דשמיא לחזק את הנשמות – נא להפיץ את זה, לשמוע, להשמיע לילדים, שכולם יזכו.

"ובא לציון גואל" במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום וכל טוב סלה.

'מעלת השמח בחלקו ע"פ דע"ה' מתוך הספר: 'דרך עץ החיים' מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

עבודת השמחה: האדם צריך להיות שמח מכל דבר קטן, גשמי או רוחני.

"איזה הוא עשיר? השמח בחלקו". מי ששמח בחלקו, ה' ית' מעשיר אותו, בגשמיות וברוחניות.

כי אדם השמח בחלקו, פירושו בחלק שה' ית' חילק לו – מראה שיש בו הכרת הטוב. ומי שאינו שמח בחלקו מראה שיש לו כפיות טובה כלפי שמים. ר"ל.

לכן על האדם מוטלת החובה לעבוד קשה על דרגה זו – להיות שמח בחלקו תמיד. וגם אם הוא חפץ לקבל עוד שפע גשמי או רוחני, ישמח במה שיש לו עם כל הלב, ואבא שבשמים יראה זאת, ואם זה לטובת האדם, יתן לו עוד ועוד שפע גשמי ורוחני.

לפעמים רוב שפע גשמי או רוחני יכולים להזיק לאדם על פי משמעות הפסוק "וַיִּשְׁמַן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְגְּטוּ".

לכן אל תתרעם על מצבך, כי כל מה שעושה ה' – לטובה עושה, תמיד, גם כאשר נדמה לך שזה לא לטובה.

"רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום".

מתוך נפשי – עצות למלחמת היצר

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ט"ז אב תשפ"ו

א. אתם לא רואים את הבור?!

ב. ילדים עוזבים הורים מסורים בגלל כסף!

ג. מה עדיף בעיניך: אמת מרה או שקר מתוק?

ד. הצדיקים מוסיפים כח לפמליא של מעלה. הרשעים מתישים גם את פמליא של מטה.

ה. עקשנות דקליפה – מדה מגונה ביותר. עקשנות דקדושה – מדה מעולה, אך בזהירות.

ו. אתה דואג מאד לכבוד שלך – ומה עם כבוד שמים? ומה עם כבוד זולתך?!

ז. הצדיק מאיר את הבריאה. הרשע מחשיך אותה, ר"ל.

ח. לפעמים יש אתרוג מושלם אך לפתע מתגלה פגם הפוסל אותו.

ט. השב למתקפות היצר הרע: אל תאיים עלי, ואל תפחיד אותי. אני פוחד רק מה' ית'! אל תאשים אותי האשמות שוא. אני עושה כל הזמן חשבון נפש ותשובה. אל תנסה להדביק בי רפש!

י. אתה מצטער שאמרת את האמת? או אתה מצטער ששיקרת?!

יא. הרגלים רעים קשה מאד לשנות, אך זה אפשרי, במלחמה ובס"ד ובתפילה.

יב. השב למתקפות היצר הרע: אני עובד את ה' ית', לא אותך! אני איש אוהב שלום ורודף שלום, אך אם תבוא אלי במלחמה – אני עז כנמר וגיבור כארי!

יג. אם אדם מחשיב את עצמו 'מלך העולם' וחושב שכולם חייבים לשמוע בקולו – מצבו קשה מאד, ועליו להתמקד בתיקון הענין בדחיפות.

יד. אל תגזול! ובוודאי אל תגזול את כבשת הרש!

טו. נסתרות דרכי ה'. ולהבדיל, נסתרות דרכי הצדיקים.

טז. לסבל אין גבול, עד הגאולה השלמה.

יז. אם אתה חופר, אל תתפלא על מה שאתה מוצא...

יח. "הִרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ" – אבל תרחיב! תרחיב! התרגל לעשות דברים שאתה מתקשה לעשות, ואל תוותר. הרחב את היכולות ואת המנעד שלך.

יט. עצה טובה מצילה חיים – אם מקשיבים לה ופועלים על פיה! למה אתה מתלונן ולא משנה את מצבך? אף אחד לא יעשה את העבודה שלך במקומך – או שתדאג לעצמך ותפעל, או שתמשיך להיות תקוע.

כ. על כל דבר שחסר לך בגשמיות וברוחניות: עשה השתדלות טובה, "בְּתַחֲבֻלֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מַלְחָמָה", אל תתפנק! הילחם בחכמה. והתפלל לאבא שבשמים! וכך יש סיכוי שתתקדם, בסיעתא דשמיא.

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה.

לחיים! לחיים! לחיים! ולהפיץ את 'ערב דא"ז'!

נא להתחזק בעבודתו ית'! לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!